

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.683 van 29 november 1999
in de zaak A. 85.382/IX-1910.**

In zake : Rudy AERTS,
wonende te HOUTHALEN,
Groenstraat 853

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Rudy AERTS op
13 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen
van de tenuitvoerlegging van "de beslissing nr. B7/GW/B-
266620/99/D-41 van 11.05.1999 van dhr. Minister van
Binnenlandse Zaken, houdende de tijdelijke ambtsont-
heffing door schorsing bij ordemaatregel voor een
periode van 4 maanden";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de ver-
nietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste
auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 21 september
1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op
4 oktober 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, en van
inspecteur J. STEVENS, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste
auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 27 september 1976 wordt verzoeker
opgenomen in de Rijkswacht en benoemd in de graad van
rijkswachter. Op 26 september 1977 wordt hij benoemd in
de graad van wachtmeester. Op 26 juni 1991 wordt hij
benoemd in de graad van eerste wachtmeester.

1.2. Sinds december 1992 is verzoeker syndicaal
afgevaardigde voor het Syndicaat voor de Vooruitgang van
de Rijkswacht (afgekort : SVR).

1.3. Bij brief van 14 mei 1993 meldt de federale
voorzitter van de Syndicale Federatie van de Belgische
Rijkswacht (afgekort : SFBR) aan de minister van Binnen-
landse Zaken dat hij "werd ingelicht nopens het feit dat
een andere syndicale organisatie met name het SVR haar
lijsten en bewijzen, met betrekking tot de controle
inzake de representativiteit waarvoor deze organisatie

een aanvraag deed aanvang 1993, mogelijkerwijze op frauduleuze wijze tot stand zou hebben gebracht". Hij meldt tevens dat hem wordt "bevestigd dat terzake proces-verbaal werd opgesteld door de Hoofddirecteur van Personeelszaken van de rijkswacht, hetwelk overgemaakt werd aan de Heer Krijgsauditeur te Brussel".

1.4. Op 28 oktober 1997 verschijnt verzoeker samen met twee andere rijkswachters als beklaagde voor de 51e kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, rechtsprekend in correctionele zaken. Verzoeker en de twee andere rijkswachters werden :

"beklaagd van, in het gerechtelijk arrondissement Brussel, tussen 31 mei 1992 en 28 mei 1993,

- om het misdrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben,
- om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,
- om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitlokt te hebben;

met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, in authentieke en openbare geschriften, in handels- of bankgeschriften of in private geschriften, valsheid gepleegd te hebben, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, van verklaringen of van feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen, om namelijk :

- 1) met het bedrieglijk opzet om fictieve leden voor het rijkswachtssyndicaat SVR te creëren of te doen creëren, bedragen te hebben afgehaald of te hebben laten afhalen van nationale en regionale rekeningen van het SVR en deze bedragen gefractioneerd, in de vorm van lidgelden, terug te hebben gestort of te hebben laten storten op dezelfde nationale of regionale SVR-rekeningen aan de hand van voorgedrukte overschrijvingsformulieren of in de vorm van baar geld;
- 2) met het bedrieglijk opzet om op basis van een fictieve ledenlijst aan de Controlecommissie voor de Representativiteit de erkenning van het SVR als

representatieve syndicale organisatie aan te vragen, ledenlijsten te hebben vervalst of te hebben doen vervalsen door er zowel werkelijke als fictieve leden op te vermelden; en met hetzelfde bedrieglijk opzet of hetzelfde oogmerk om te schaden, van de gezegde valse stukken gebruik gemaakt te hebben wetende dat ze vals waren;".

De rechtbank van eerste aanleg heeft op 28 oktober 1997 de openbare vordering tegen verzoeker en de andere beklaagden niet ontvankelijk verklaard omdat de rechtstreekse dagvaarding niet ontvankelijk is.

1.5. Op 4 november 1997 stelt het openbaar ministerie hoger beroep in tegen de drie beklaagden tegen het vonnis van de correctionele rechtbank van 28 oktober 1997.

1.6. Bij brief van 30 november 1998 vraagt kolonel DUCHATELET, directeur-generaal van het personeelsbeheer, aan de substituut van de procureur des Konings te Brussel om hem een stand van zaken te schetsen in de zaak van de schriftvervalsing lastens onder meer verzoeker. Er wordt hem meegedeeld dat de zaak in beroep is vanaf 28 oktober 1997.

1.7. Op 23 december 1998 veroordeelt het Hof van Beroep te Brussel de drie beklaagden, waaronder verzoeker, hoofdens de verenigde tenlasteleggingen tot een gevangenisstraf van zes maanden en een geldboete van tweehonderd frank, met uitstel gedurende een termijn van drie jaar voor wat betreft de uitgesproken hoofd-gevangenisstraf.

1.8. Met een bericht in het Belgisch Staatsblad van 24 februari 1999 wordt bekendgemaakt dat het Syndicaat voor de Vooruitgang van het Rijkswachtpersoneel wordt ontbonden en vanaf 1 maart 1999 niet langer een erkende syndicale organisatie is in de zin van

artikel 12 van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het rijkswachtpersoneel van het operationeel korps.

1.9. Op 11 mei 1999 zendt de Minister van Binnenlandse Zaken de volgende nota aan de Commandant van de Rijkswacht met betrekking tot de tijdelijke ambtsontheffing door schorsing bij ordemaatregel van verzoeker :

"ONDERWERP : Tijdelijke ambtsontheffing door
schorsing bij ordemaatregel
Betreft : Eerste wachtmeester AERTS, Rudy
(45.16877.72 - Bde HASSELT)
Referte Model B DPL Gp LIMBURG Nr Gp-28-Vertr
DK 671 van 12 maart 1999

1. Wettelijke en reglementaire bepalingen

- a. Wet van 27-12-1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, inzonderheid de bepalingen van de artikelen 25-4° en 29
- b. Koninklijk besluit van 25-04-1979 betreffende het ambt en de ambtsontheffing van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, inzonderheid artikel 50
- c. Reglement betreffende de uitoefening van het ambt, toepasselijk op het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht - nota Generale Staf van de rijkswacht - Hoofddirectie van het personeel nummer DPB-1015-DK 670 van 30-06-1994

2. Feiten

Bij arrest van het Hof van Beroep te BRUSSEL van 23-12-1998 werd 1WM AERTS veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes maanden met uitstel gedurende een periode van drie jaar en tot een geldboete van tweehonderd frank of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden, wegens :

- a. Met bedrieglijk opzet om fictieve leden voor het rijkswachtssyndicaat SVR te creëren of te doen creëren, bedragen te hebben afgehaald of te hebben laten afhalen van nationale en regionale rekeningen van het SVR en deze bedragen gefractioneerd, in de vorm van lidgelden, terug te hebben gestort of te hebben laten storten op dezelfde nationale of regionale SVR-rekeningen aan de hand van voorgedrukte overschrijvingsformulieren of in de vorm van baar geld;

- b. met bedrieglijk opzet om op basis van een fictieve ledenlijst aan de Controlecommissie voor de Representativiteit de erkenning van het SVR als representatieve syndicale organisatie aan te vragen, ledenlijsten te hebben vervalst of te hebben doen vervalsen door er zowel werkelijke als fictieve leden op te vermelden;
- c. met hetzelfde bedrieglijk opzet of hetzelfde oogmerk om te schaden, van de gezegde valse stukken gebruik gemaakt te hebben wetende dat ze vals waren.

1WM AERTS heeft tegen dit arrest cassatieberoep ingesteld.

3. Getroffen maatregelen

- a. De DPL Gp LIMBURG is van oordeel dat de ten laste gelegde feiten een bijzonder ernstig karakter hebben. Bovendien is er door het openbaar karakter van de uitspraak ruchtbaarheid. De DPL Gp LIMBURG is van mening dat de verdere aanwezigheid van 1WM AERTS bij de rijkswacht onverenigbaar is met het belang van de dienst. In afwachting van de definitieve beslissing van het Hof van Cassatie stelt de DPL Gp LIMBURG voor om 1WM AERTS tijdelijk uit zijn ambt te ontheffen door schorsing bij ordemaatregel.
- b. 1WM AERTS nam van voornoemd voorstel kennis op 17-03-1999 en diende een verweerschrift in.
- c. De commandant van de rijkswacht is van oordeel dat de door 1WM AERTS aangevoerde verweermiddelen niet van die aard zijn dat zij het initieel voorstel kunnen wijzigen en dit wegens de volgende redenen. Op 25 mei 1993 werd hij ingelicht van het feit dat het SVR zijn lijsten en bewijzen met betrekking tot de controle inzake representativiteit waarvoor deze organisatie een aanvraag deed aanvang 1993, mogelijkwijze op frauduleuze wijze tot stand zou hebben gebracht.

Gelet op artikel 19 van het KB van 13 januari 1988 betreffende de vertegenwoordigers van de syndicale organisaties van het rijkswachtpersoneel, opgeheven door artikel 87 van het KB van 1 oktober 1998 tot uitvoering van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het rijkswachtpersoneel van het operationeel korps, doch in bewoordingen met dezelfde draagwijdte hernomen in artikel 84 van het voormeld KB, heeft het algemeen commando toen geoordeeld dat het handelingen betrof die 1WM AERTS in zijn hoedanigheid van

syndicale afgevaardigde had verricht en die rechtstreeks verband hielden met de door hem uitgeoefende prerogatieven. Daarom werd toen in zijn hoofd geen enkele maatregel overwogen.

Op 21 januari 1999 heeft de directeur-generaal van het personeelsbeheer van het parket bij het Hof van Beroep te BRUSSEL een voor eensluidend verklaard afschrift ontvangen van het arrest van het Hof van Beroep te BRUSSEL van 23 december 1998 waarin 1WM AERTS hoofdens de verenigde tenlasteleggingen is veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes maanden, met uitstel voor een termijn van drie jaar, en tot een geldboete van tweehonderd frank of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden.

Bij nalezing van het arrest blijkt dat het Hof van Beroep te BRUSSEL oordeelt dat de gepleegde feiten bijzonder ernstig zijn, dat de beklaagden een gevaarlijke geestegesteldheid vertonen en dat zij meerdere valsheden op een georganiseerde en doordachte wijze hebben gepleegd en hiervan schromelijk gebruik hebben gemaakt, waardoor zij op schandalige wijze de openbare trouw in gevaar hebben gebracht en mede hierdoor het vertrouwen dat de burgers in hun ambt moeten kunnen stellen, hebben beschaamd en ondermijnd.

Verder specificceert het Hof dat het noodzakelijk is dat, m.b.t. de straftoemeting, de beklaagde inzicht zou krijgen in de gevaarlijke gebreken van zijn asociale persoonlijkheid.

Het Hof van Beroep te Brussel is dus van oordeel dat de feiten niet kunnen worden gekwalificeerd als feiten louter in de zin van artikel 84 van het KB, doch dat het gaat om feiten die het vertrouwen dat de burgers in het ambt van rijkswachter moeten kunnen stellen, hebben beschaamd en ondermijnd en dus de uitoefening van de syndicale prerogatieven overstijgen.

De rijkswachtoverheid heeft dus pas op 21 januari 1999 kennis gekregen van de feiten die de basis vormen voor dit voorstel tot schorsing bij ordemaatregel.

De commandant van de rijkswacht, op zijn beurt, is zoals het Hof van Beroep van oordeel dat de feiten die aan de basis liggen van de veroordeling van betrokkene het vertrouwen dat de burgers in het ambt van rijkswachter moeten kunnen stellen, hebben beschaamd en ondermijnd en dat ze

bijgevolg leiden tot de onverenigbaarheid van zijn aanwezigheid met het belang van de dienst. Immers, ook al was betrokkene met syndicaal verlof, hij bleef bekleed met de hoedanigheid van agent van bestuurlijke en gerechtelijke politie. In dien hoofde moest hij misdrijven voorkomen en opsporen, de bewijzen ervan verzamelen, daarvan kennis geven aan de bevoegde overheden, de daders ervan vatten, aanhouden en ter beschikking stellen van de bevoegde overheden, veeleer dan zelf wanbedrijven te begaan, bestaande uit het creëren van fictieve leden van een rijkswachtsyndicaat door middel van valse stukken. Die feiten zijn van die aard dat de voor een lid van de rijkswacht vereiste integriteit totaal verloren ging in hoofde van 1WM AERTS. Het dictum van het arrest laat daarover geen enkele twijfel bestaan. Uit wat voorafgaat blijkt dat artikel 84 van het bovenvermeld KB, artikel 24/38 van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, het beginsel van de redelijke termijn, het redelijkheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel niet geschonden zijn.

Aangezien artikel 29 van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, zelf uitdrukkelijk bepaalt dat de Minister van Binnenlandse Zaken een personeelslid tegen wie een tuchtprocedure of een gerechtelijke informatie loopt, bij ordemaatregel kan schorsen, doet het al dan niet in kracht van gewijsde treden van het arrest van het Hof van Beroep niet terzake.

Aangaande de beweerde machtsafwending, is de Commandant van de rijkswacht van oordeel dat betrokkene geen enkel concreet gegeven aanbrengt dat zijn beweringen schraagt.

Bijgevolg is hij van oordeel dat de aanwezigheid van 1WM AERTS onverenigbaar is met het belang van de dienst en adviseert hij ook op zijn beurt een schorsing bij ordemaatregel.

4. Beslissing

- a. Gelet op de aard en de ernst van de ten laste gelegde feiten sluit ik mij, om dezelfde redenen als vermeld in het advies van de hiërarchische chefs en de Commandant van de rijkswacht, aan bij het geformuleerde voorstel en oordeel ik dat de aanwezigheid van 1WM AERTS in de schoot van de

rijkswacht onverenigbaar is met het belang van de dienst.

- b. Bijgevolg beslis ik, overeenkomstig de wettelijke en reglementaire bepalingen in referte, een tijdelijke ambtsontheffing door schorsing bij ordemaatregel op te leggen voor de duur van VIER maanden."

Dit is de bestreden beslissing;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkent als volgt omschrijft :

"Het nadeel dat verzoeker door de bestreden beslissing lijdt, is evident en situeert zich op diverse vlakken.

Het nadeel is tevens niet herstelbaar, zelfs niet door een arrest ten gronde.

Verzoeker is gehuwd en heeft twee kinderen (17 en 10 jaar) ten laste.

Tengevolge van de bestreden maatregel wordt zijn inkomen met 25 % verminderd, wat neerkomt op een bedrag van 19.466 Bef. per maand.

Door zijn gezinssituatie is dergelijk verlies moeilijk te dragen, te meer daar verzoeker maandelijks een hypotheeklening (tot 2014) van ca 37.000 Bef en een autofinanciering (tot 2004) moet afbetalen.

Naast dit gegeven, dat het louter financiële overstijgt, en als een zware aantasting op familiaal vlak moet beschouwd worden, is verzoeker gehouden zich te bevinden op een door de overheid gekende plaats tijdens bepaalde uren van de dag (9-12 en 14-16), hij mag geen verlof nemen en hij mag het land niet verlaten.

Dit beperkt niet alleen zijn bewegingsvrijheid, maar deze van het hele gezin, zeker tijdens de vakantiemaanden.

Ook voor de volgende verlofperiode zal huidige beslissing een impact hebben.

Het aantal dagen verlof wordt immers berekend op basis van het aantal gewerkte dagen in het afgelopen jaar.

Derhalve zal verzoeker ook dan, gelet op de 4 maanden schorsing, een kortere verlofperiode hebben.

Het morele en professionele nadeel dat verzoeker ondergaat is eveneens duidelijk.

Verzoeker bevindt zich in de onmogelijkheid zijn carrière verder uit te bouwen, zeker op een nu zo cruciaal ogenblik met de overgang naar een nieuwe politiestructuur. Hij kan geen bijkomende cursussen of voortgezette opleidingen volgen.

Ook zijn status binnen het corps is ernstig aangetast.

Verzoeker is door zijn syndicale activiteiten zeer goed gekend bij collega's en in de hiërarchie. Verdere syndicale ambitie in zijn hoofd wordt verder onmogelijk gemaakt.

Hij ervaart de thans genomen maatregel als een zware vernedering.";

2.2. Overwegende dat de bestreden schorsing bij ordemaatregel, gezien het tijdelijk en bewarend karakter, in beginsel aan verzoeker geen nadeel berokkent dat niet door een vernietigingsarrest kan hersteld worden; dat de bestreden beslissing een tijdelijke ambtsontheffing door schorsing bij ordemaatregel is in de zin van de artikelen 25, 4°, en 29 van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel corps van de rijkswacht; dat een dergelijke beslissing krachtens artikel 24/13, § 3, eerste lid, 3°, van deze wet geen tuchtstraf is, maar slechts een ordemaatregel betreft; dat de bestreden beslissing verzoeker een tijdelijke ambtsontheffing door schorsing bij ordemaatregel oplegt voor de duur van vier

maanden; dat noch de beslissing van 11 mei 1999, noch de brief van 20 mei 1999 waarmede deze beslissing werd betekend bepalen met ingang van welke datum de schorsing bij ordemaatregel in werking treedt; dat uit de gegevens van het administratief dossier, zoals het door de verwerende partij werd neergelegd, dan ook niet blijkt of de bestreden beslissing thans reeds gedeeltelijk of geheel werd uitgevoerd; dat verzoeker geen annulatiemiddel aanwijst dat wegens zijn aard of zijn kennelijke gegrondheid het nadeel als ernstiger en moeilijker te herstellen doet verschijnen dan het nadeel dat normaal uit een schorsing bij ordemaatregel voortvloeit; dat verzoeker er in zijn verzoekschrift op wijst dat tengevolge van de bestreden maatregel zijn inkomen met 25 % wordt verminderd, wat neerkomt op een bedrag van 19.466 BEF per maand; dat hij stelt dat door zijn gezinssituatie dergelijk verlies moeilijk te dragen is, te meer daar hij maandelijks een hypotheeklening van ongeveer 37.000 BEF en een autofinanciering moet afbetalen; dat de Raad van State reeds herhaaldelijk heeft geoordeeld dat een financieel nadeel, in beginsel althans, steeds te herstellen is; dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing weliswaar enkele concrete gegevens aanbrengt met betrekking tot de omvang van het ingeroepen financieel nadeel; dat hij concreet stelt dat zijn inkomen met 25 % vermindert, wat volgens de verklaring van verzoeker neerkomt op 19.466 BEF per maand; dat voor het overige verzoeker maandelijks nog een hypotheeklening (tot 2014) van ongeveer 37.000 BEF zou moeten aflossen; dat verder verzoeker tot 2004 een autofinanciering zou moeten afbetalen; dat hiermede verzoeker evenwel niet duidelijk maakt dat het pecuniair verlies, zodanige proporties aanneemt dat het inkomensverlies zo belangrijk is dat het automatisch tot een ernstige vermindering van de levensstandaard moet leiden; dat verzoeker immers geen concrete gegevens met betrekking tot de totaliteit van de nog resterende

gezinsinkomsten geeft alsmede van de normale courante gezinsuitgaven; dat in die omstandigheden de Raad van State niet kan beoordelen of het inkomensverlies dergelijke proporties aanneemt dat het als een ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan worden aangemerkt; dat verzoeker verder laat gelden dat hij gedurende de periode van schorsing nog beschouwd wordt als behorend tot de rijkswacht, doch dat hij op non-actief wordt geplaatst met alle nadelen hieraan verbonden; de verzoeker vermeldt dat hij moet aanwezig zijn op een door de overheid gekende plaats gedurende de werkdagen van 9.00 uur tot 12.00 uur en van 14.00 uur tot 16.00 uur, dat hij geen verlof mag nemen en dat hij zich niet naar het buitenland mag begeven, hetgeen volgens verzoeker niet alleen zijn bewegingsvrijheid, maar deze van het hele gezin beperkt, zeker tijdens de vakantiemaanden; dat hij bovendien stelt door de vier maanden schorsing bij ordemaatregel ook in de toekomst over een kortere verlofperiode te beschikken; dat in het "Reglement betreffende de uitoefening van het ambt", met betrekking tot de gevolgen van de schorsing bij ordemaatregel, onder meer, wordt bepaald dat de betrokkene gedurende de werkdagen, tussen 9 en 12 uur en tussen 14 en 16 uur aanwezig moet zijn op een door de overheid gekende plaats, dat hij zich zodanig moet schikken dat hij op een redelijke wijze gevolg kan geven aan elke oproep of vraag uitgaande van de rijkswacht-overheid, dat hij zowel vóór als na de schorsing bij ordemaatregel aan een medisch onderzoek kan worden onderworpen; dat naast een aantal feitelijke en juridische gevolgen, betrokkene eveneens het recht verliest om tijdens de periode van schorsing vakantie op te nemen; dat hij ook de compensatieverlofdagen die tijdens de schorsing vallen verliest; dat in zijn verzoekschrift tot schorsing verzoeker derhalve wel de gevolgen aanwijst van de bestreden schorsing bij ordemaatregel, doch hiermede niet

meteen is aangetoond of aannemelijk gemaakt dat deze gevolgen voor verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaken; dat de door verzoeker aangewezen "verplichtingen" wel degelijk vervelend zijn maar daarom nog niet noodzakelijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaken; dat, met betrekking tot de bewegingsvrijheid van de overige gezinsleden - verzoeker is gehuwd en heeft twee kinderen van 17 en 10 jaar - dient te worden vastgesteld dat dit niet als een persoonlijk nadeel van verzoeker kan worden aangemerkt; dat verzoeker stelt dat het morele en professionele nadeel dat hij ondergaat duidelijk is; dat hij verwijst naar de onmogelijkheid zijn carrière verder uit te bouwen en het feit dat hij geen bijkomende cursussen of voortgezette opleidingen kan volgen; dat in dit verband dient te worden vastgesteld dat de bestreden schorsing bij ordemaatregel werd opgelegd voor een duur van vier maanden; dat verzoeker niet aantoont dat een dergelijke, in de tijd beperkte maatregel hem in de onmogelijkheid plaatst zijn carrière verder uit te bouwen en hij geen bijkomende cursussen of voortgezette opleidingen kan vormen; dat verzoeker niet duidelijk maakt waarom dit nadeel ernstig en moeilijk te herstellen zou zijn; dat verzoeker argumenteert dat zijn status binnen het korps ernstig is aangetast, dat verdere syndicale ambitie in zijn hoofd verder onmogelijk wordt gemaakt en dat hij de genomen maatregel als een zware vernedering ervaart; dat dit lijkt te wijzen op een moreel nadeel; dat in de veronderstelling dat verzoeker inderdaad momenteel enig moreel nadeel ondergaat ten gevolge van de bestreden beslissing, het eventueel later tussen te komen annulatiearrest dat hem in het gelijk stelt, genoeg morele genoegdoening zal verschaffen die ruimschoots opweegt tegen hetgeen hij momenteel als een moreel nadeel ervaart; dat verzoeker niet aantoont dat het door hem aangevoerde moreel nadeel het gewoon moreel nadeel overstijgt; dat de verwerende

partij terecht opmerkt dat het niet zozeer de bestreden maatregel is die zijn status en syndicale ambities heeft aangetast, doch veeleer de door verzoeker begane feiten die hebben geleid tot zijn veroordeling door het Hof van Beroep van Brussel bij arrest van 23 december 1998, al is dit arrest ten aanzien van verzoeker nog niet in kracht van gewijsde getreden door het ingediende cassatieberoep;

2.3. Overwegende dat uit het voormelde gebleken is dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig november 1900 negenennegentig, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.